

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Caldîba Vitalie în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2019 și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 21 septembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Rusu Sergiu Xxxxx, născut la xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx, com. Xxxxx, str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 11.01.2018 - 21.09.2018

2. instanța de apel: 12.10.2018 – 15.01.2019

3. instanța de recurs: 04.04.2019 – 25.06.2019

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 21 septembrie 2018, Rusu Sergiu Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 206 alin. (3) lit. b¹) Cod penal, la 15 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități în domeniul prestării serviciilor hoteliere, de odihnă și agrement, pe un termen de 4 ani.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Rusu Sergiu, în perioada lunilor decembrie 2016 - ianuarie 2017, acționând împreună și după o înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate de organul de urmărire penală, urmărind scopul exploatării sexuale a copilului, prin intermediul discuțiilor, a recrutat-o în acest sens pe minora Xxxxx, născută la xxxxx, pentru a presta servicii sexuale diferitor clienți în mun. Chișinău. Primind consimțământul ultimei, în continuarea acțiunilor sale infracționale, Rusu Sergiu, acționând de comun acord cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, în perioada lunii decembrie 2016, a închiriat apartamentul cu nr. xx, situat pe bd. Xxxxx mun. Xxxxx, unde a determinat-o pe aceasta să recruteze alte persoane de gen feminin în scopul prestării serviciilor sexuale, cât și a determinat-o pe ultima, ca personal să presteze servicii sexuale diferitor persoane de gen masculin.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1 Avocatul Caldîba V. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei sentințe de achitare, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, cât și din motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

În motivarea apelului a invocat:

- hotărîrea contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, acestea fiind expuse neclar, în termeni vagi și generali fiind astfel, strecurat și un viciu de procedură - omisiune esențială care și reprezintă motiv de casare a sentinței;

- soluția adoptată de prima instanță este neîntemeiată - materialul probator nu constată cu certitudine prezența elementelor constitutive ale infracțiunii preăzute de art. 206 alin. (3) lit.(b¹) Cod penal, astfel fiind strecurat și un viciu de procedură - omisiune esențială care și reprezintă motiv de casare a sentinței;

- acțiunile inculpatului Rusu S. nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. (b¹) Codul penal, lipsind latura obiectivă și subiectivă a componenței de infracțiune;

- soluția contestată este bazată doar pe niște presupuneri, la materialele cauzei penale lipsind probe care să dovedească vinovăția inculpatului Rusu Sergiu în comiterea traficului de copii asupra pretinsei părți vătămate Xxxxx;

-reieșind din partea descriptivă a sentinței se constată că, instanța de fond, respingînd poziția de nevinovăție a inculpatului Rusu Sergiu, și-a întemeiat soluția de învinuire în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate Xxxxx care, pe parcursul procesului penal, nu au fost certe și consecutive, trezind astfel și dubii rezonabile asupra obiectivității lor;

- declarațiile părții vătămate Xxxxx din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor nu dovedește nici existența faptei infracționale de trafic de copii și nici vinovăția lui Rusu în comiterea infracțiunii imputate, și anume nu dovedește faptul recrutării părți vătămate Xxxxx în perioada decembrie 2016-ianuarie 2017 care, reieșind din *pct.3.1 al HPCSJ nr.37 din 22.11.2004 cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii*, presupune atragerea victimei prin selecționare într-o anumită activitate determinată de scopurile stipulate în art. 206 Cod penal, ceea ce, fiind racordat la cazul din speță, ipotetic urma să se realizeze prin selecționarea de către Rusu Sergiu a Xxxxx, și prin atragerea ultimei de către Rusu Sergiu în activitate de prostituție sau în industrie pornografică, în scopul exploatării sale sexuale, comerciale și necomerciale - fapte obligatorii și pentru realizarea laturilor obiectivă și subiectivă a traficului de copii care, reieșind din declarațiile părții vătămate, nu se atestă în acțiunile inculpatului;

- nu se dovedește faptul adăpostirii părți vătămate Xxxxx în perioada decembrie 2016-ianuarie 2017 care, reieșind din *pct.3.4 al HPCSJ nr.37 din 22.11.2004 cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii*, presupune plasarea victimei într-un loc ferit pentru a nu fi descoperită de către reprezentanții organelor de stat sau de terțe persoane care ar putea denunța traficanul, ceea ce, fiind racordat la cazul din speță, ipotetic ar trebui să se realizeze prin plasarea de către Rusu Sergiu a Xxxxx într-un loc ferit pentru a nu fi descoperită

de către terți - plasare care obligatoriu urma să fie realizată de către Rusu doar în scopul exploatării sexuale a Xxxxx, comerciale și necomerciale, și doar în activitate de prostituție sau în industrie pornografică - fapte obligatorii și pentru realizarea laturilor obiectivă și subiectivă a traficului de copii care, reieșind din declarațiile părții vătămate, nu se atestă în acțiunile inculpatului;

- nu se dovedește faptul exploatării sexuale comerciale a părții vătămate Xxxxx. în perioada decembrie 2016-ianuarie 2017 care, reieșind din *pct.4.1 al HP CSJ nr.37 din 22.11.2004 cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii*, presupune impunerea persoanei la practicarea prostituției, ceea ce, ipotetic ar trebui să se realizeze prin impunerea de către Rusu Sergiu a Xxxxx la practicarea prostituției - activitate obligatorie și pentru realizarea laturilor obiectivă și subiectivă a traficului de copii care, reieșind din declarațiile părții vătămate, la fel nu se atestă în acțiunile inculpatului;

- nu dovedește nici faptul că, în perioada de timp incriminată (decembrie 2016-ianuarie 2017), Rusu Sergiu cunoștea cu certitudine vârsta Xxxxx, și anume cunoștea faptul că ultima este minoră - element obligatoriu de realizare a laturii subiective a traficului de copii care, exprimându-se sub formă de intenție directă, așa și nu a fost demonstrat în cazul din speță;

- făcând analiza materialului probator administrat la dosar, inclusiv și a declarațiilor părții vătămate Xxxxx, a exclus din învinuirea inculpatului Rusu calificativul *„profitând de situația condiționată de vârsta și de situația precară a victimei din punct de vedere al supravețuirii sociale*, fapt care, constatând și lipsa realizării în cazul din speță a mijloacelor de efectuare a traficului de ființe umane, pe cale de consecință denotă și lipsa realizării în acțiunile inculpatului Rusu S. a laturilor obiectivă și subiectivă a infracțiunii traficului de copii. Or, instanța de fond nu a reținut în sarcina inculpatului Rusu *„scopul comercial al exploatării sexuale a copilului*, ceea ce, reieșind din logica instanței precedente, ar duce la realizarea în cazul din speță a unei *„exploatări sexuale necomerciale”*, care, reieșind din *pct.4.1 al HPCSJ 37 din 22.11.2004 cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii*, presupune doar o activitate care nu are un impact direct asupra mărimii patrimoniului făptuitorului sau altor persoane, nu se exprimă doar în căsătorie (inclusiv poligamică), concubinaj sau alte asemenea forme de coabitare - activități și circumstanțe care, pe de o parte, reieșind din declarațiile părții vătămate, nu s-au constat în acțiunile inculpatului Rusu Sergiu, iar pe de altă parte, reieșind din conținutul acuzației, nici nu au fost încriminate ultimului, ceea ce, împiedica instanței de fond să condamne inculpatul în baza acestui fapt;

- declarațiile părții vătămate nu coroborează cu conținutul declarațiilor părții vătămate Xxxxx, martorilor Xxxxx și Xxxxx, care, sub jurământ, au negat faptul implicării lui Rusu Sergiu, cât în închirierea apartamentului nr. xx de pe bd. Xxxxx, atât și în activitatea de prestare a serviciilor de masaj în perioada decembrie 2016 – ianuarie 2017.

3.2 Avocatul Lozovscaia T. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea achitării lui Rusu S., din motiv că vinovăția acestuia nu a fost dovedită.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2019, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Rusu Sergiu a săvârșit infracțiunea imputată lui.

Cu toate că Rusu S. nu a recunoscut vina, instanța de apel a reținut că vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate, se dovedește prin declarațiile părții vătămate Căpățină N. și materialele cauzei: plîngerea depusă de Xxxxx la 07.02.2017 (f. d. 21-24, v. I); explicațiile părților vătămate (f. d. 29 - 31, v. I); înștiințare 902 din 05.02.2017 (f. d. 27, v. I); procesul - verbal de ridicare din 05.02.2017 de la Xxxxx a telefonului mobil (f. d. 33, vol. I); declarațiile părții vătămate Xxxxx, din cadrul urmăririi penale (f. d. 38-41, vol. I); declarațiile părții vătămate Xxxxx, din cadrul la urmăririi penale (f. d. 43, voi. I); declarațiile părții vătămate Xxxxx, din cadrul la urmăririi penale (f. d. 44, vol. I); raportul colaboratorului de poliția V. Țîganaș (f. d. 55, vol. I); încheierea din 16.02.2017 (f. d. 58 - 59, vol. I); încheierea din 26.04.2017 (f. d. 74-75, vol. I); descifrările convorbirilor telefonice (f. d. 79 - 90, vol. I); ordonanța privind aprecierea legalității măsurilor speciale de investigații (f. d. 103- 104 vol. I); încheierea din 12.09.2017, prin care s-a autorizat efectuarea percheziției la hotelul „Vila Olga” (f. d. 111 - 112, vol. I); procesul - verbal din 27.09.2018 de percheziție la hotelul „Vila Olga” (f. d. 114-115, vol. I); încheierea din 12.09.2017 (f. d. 119, vol. I); procesul - verbal din 27.09.2018, de percheziție la hotelul Bonapart (f. d. 121 - 122, vol. I); încheierea din 12.09.2017, prin care s-a autorizat efectuarea percheziției la hotelul „Imperial” (f. d. 127 - 128, vol. I); procesul - verbal din 27.09.2018 de percheziție la hotelul „Imperial” (f. d. 140 - 141, vol. 1); procesul - verbal de percheziția corporală la Rusu din 27.09.2017 (f. d. 149, vol. I); ordonanța procurorului PCCOCS din 27.12.17 privind disjungarea în procedură separată a materialelor în privința persoanelor nestabilite (f. d. 191, vol. I); procesele - verbale de informare despre finisarea urmăririi penale și prezentarea materialelor cauzei penale (f. d. 208 - 209 vol. I); încheierea din 31.05.2017 (f. d. 227, vol. II).

În viziunea instanței de apel declarațiile părții vătămate Xxxxx, a martorilor Xxxxx, Xxxxx sunt utile, veridice și coroborează cu declarațiile părții vătămate Xxxxx și combat pe deplin argumentele apelanților, precum că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat, cât și acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate, adică a traficului de copii și confirmă faptul că anume Rusu Sergiu a comis această infracțiune, anume dânsul, în perioada lunilor decembrie 2016 - ianuarie 2017, acționând împreună și după o înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate de organul de urmărire penală, urmărind scopul exploatării sexuale a copilului, prin intermediul discuțiilor, a recrutat-o în acest sens pe minora Xxxxx, născută la xxxxx, pentru a presta servicii sexuale diferitor clienți în mun. Chișinău. Primind consimțământul ultimei, în continuarea acțiunilor sale infracționale, Rusu Sergiu, acționând de comun acord cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, în perioada lunii decembrie 2016, a închiriat apartamentul cu nr. 81, situat pe bd. Xxxxx mun. Xxxxx, unde a determinat-o pe aceasta să recruteze alte

persoane de gen feminin în scopul prestării serviciilor sexuale, cât și a determinat-o pe ultima, ca personal să presteze servicii sexuale diferitor persoane de gen masculin.

În opinia instanței de apel, declarațiile depuse de către inculpatul Rusu S., prin care nu-și recunoaște vina în comiterea infracțiunii comise de el, sunt declarații ce nu corespund adevărului, depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală, și se combat de întreaga sistemă de probe analizată și apreciată mai sus, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, întrucât nu sunt susținute prin careva probe și nu coroborează cu ansamblul de probe examinate.

Astfel, instanța de apel a constatat, că prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Rusu Sergiu a săvârșit infracțiunea de trafic de ființe umane, prevăzută de art. 206 alin. (3), lit. b¹) Cod penal, *traficul de copii, adică recrutarea și adăpostirea unui copil în scopul exploatării sexuale, săvârșită de mai multe persoane*, de aceea a considerat nefondate argumentele apelanților precum că, faptele lui Rusu Sergiu nu întrunesc elementele infracțiunii de trafic de copii și au fost respinse pe acest temei.

Instanța de apel a considerat ca fiind juste constatările instanței de fond, precum că vinovăția inculpatului Rusu Sergiu de recrutare/atragere a părții vătămate Xxxxx, care era minoră la acel moment, în activitatea de prestare a serviciilor sexuale, personal, cât și atragerea altor tinere, convingând-o să claseze anunțuri pe situl „999.md” și închiriind un apartament pentru adăpostirea și prestarea serviciilor sexuale de către părțile vătămate și alte tinere, a fost demonstrată pe deplin.

În viziunea instanței de apel, se atestă și prezența laturii subiective a infracțiunii imputate inculpatului, ce se caracterizează prin intenție directă și anume este evident din întreaga sistemă de probe analizată și apreciată prin prisma prevederilor art. 101 Codul de procedură penală că, Rusu Sergiu, a avut ca scop recrutarea și atragerea părții vătămate minore, Xxxxx, în activitatea de prestare a serviciilor sexuale, personal, cât și atragerea altor tinere. Dânsul a convins-o să plaseze anunțuri pe situl „999.md” și a închiriat în acest scop un apartament pentru adăpostirea și prestarea serviciilor sexuale de către părțile vătămate și alte tinere.

Subsecvent, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a exclus din învinuirea adusă lui Rusu Sergiu, calificativul *„profitând de situația condiționată de vârstă și de situația precară a victimei din punct de vedere al supraviețuirii sociale”*, care constituie calificativul *„abuz de vulnerabilitate”* or, potrivit pct. 10) art. 2 al Legii Republicii Moldova privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane, din 20.10.2005, prin *„stare de vulnerabilitate”* se înțelege *starea specială în care se află persoana, astfel încât aceasta este dispusă să se supună abuzului sau exploatării, în special din cauza: a) situației precare din punctul de vedere al supraviețuirii sociale; b) situației condiționate de vârstă, sarcină, boală, infirmitate, deficiență fizică sau mintală; c) situației precare și ilegale de intrare sau de ședere în țara de tranzit sau de destinație*. Doar aceste trei tipuri de vulnerabilitate pot constitui obiectul abuzului de poziția de vulnerabilitate a victimei, în sensul prevederii de la lit. c) alin. (1) art. 165 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a stabilit că nu poate fi calificat drept *„abuz de vulnerabilitate”* faptul că victima traficului de copii xxxxx era minoră, deoarece

minoratul victimei deja constituie semn calificativ al componenței de infracțiune prevăzute la art. 206 alin. (1) Cod penal or, după cum rezultă din declarațiile părților vătămate Xxxxx, Xxxxx și a martorului Xxxxx, partea vătămată Xxxxx, nu se afla în situație precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale.

Astfel, instanța de apel a menționat că în baza probelor enunțate se atestă lipsa stării de vulnerabilitate a victimei, care este unicul copil la părinți, locuiește într-o casă la sol cu 7 odăi, părinții sunt severi, au grijă de ea, i-au interzis să lucreze în hotele și să aibă o relație amoroasă cu inculpatul, tatăl este contabil și gestionează o afacere, mama este conditer-șef, partea vătămată nu suferă de careva deficiențe fizice sau psihice, a studiat la colegiu, iar faptul că în mun. Chișinău își căuta un loc de muncă nu constituie temei pentru a aprecia acest fapt drept „*situație precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale*”.

De asemenea, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a exclus din sarcina inculpatului și scopul comercial al exploatarei sexuale a copilului, din motiv că acest element al laturii obiective lipsește în încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului formulată în rechizitoriu.

Tot aici, instanța de apel a stabilit, că instanța de fond corect a constatat că în acțiunile inculpatului Rusu S. sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. b¹) Cod penal, inclusiv și latura obiectivă, argumente pe care instanța de apel le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește.

La aplicarea felului și măsurii de pedeapsă inculpatului Rusu Sergiu, instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a ținut cont de aspectele săvârșirii infracțiunii, pericolul social și gradul prejudiciabil, personalitatea inculpatului, că este fără antecedente penale și în lipsa circumstanțelor agravante, just a considerat corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea pedepsei închisorii, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități în domeniul prestării serviciilor hoteliere, de odihnă și agrement, pe un termen de 4 ani.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în speță sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Caldîba V. în numele inculpatului, care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei sentințe de achitare, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, cât și acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

În motivarea recursului invocă aceleași motive pe care le-a indicat în apel.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6, 8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece argumentele aduse au fost obiect de judecare în instanța de apel, fiind examinate detaliat, apreciind toate probele din dosar în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, pronunțându-se detaliat asupra lor.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În această ordine de idei, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, când eroarea admisă nu poate fi corectată la această etapă a procedurilor.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri contradictorii și nemotivate.

Totodată, Colegiul penal lărgit evidențiază și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în care se stipulează asupra căror chestiuni de fapt și de drept urmează să se expună instanța, la etapa judecării cauzei în procedura de apel.

În particular, la chestiunile de fapt se atribuie următoarele aspecte: dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urma să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice,

cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecății instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Reieșind din sumarul recursului declarat de către avocatul Caldîba V. în numele inculpatului, se constată că acesta este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, invocând următoarele cazuri de casare: *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Criticile autorului recursului, în esență, se referă la faptul că instanța de apel a adoptat soluția de menținere a sentinței de condamnare a inculpatului în baza art. 206 alin. (3) lit. b¹) Cod penal, care nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar materialul probator nu constată prezența în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii menționate.

Verificând criticile expuse în recursul declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit constată, că acestea sînt întemeiate, deoarece instanța de apel la judecarea cauzei nu a examinat-o sub toate aspectele și nu a dat răspuns la motivele esențiale invocate de avocatul Caldîba V. în numele inculpatului în ordine de apel, adoptînd o soluție pripită de condamnare a inculpatului în baza art. 206 alin. (3) lit. b¹) Cod penal. În cele din urmă, de către instanța de apel au fost formulate unele concluzii fără motivare, iar prin aceasta, *inter alia*, fiind încălcată obligația instanței de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul garanțiilor subsecvente procesului echitabil, fapt prin care s-a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Pentru a statua asupra acestei concluzii, Colegiul penal lărgit evidențiază într-un prim aspect faptul, că principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la vinovăția sau nevinovăția persoanei deferite judecății în raport cu faptele infracționale imputate acesteia prin rechizitoriu. Prin urmare, atunci când unei persoane i se impută săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație în acest sens, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente, care ar dovedi, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă anume de inculpat. Pentru a conchide asupra celor expuse, probatoriu administrat în cauză urmează a fi apreciat după intima convingere a judecătorului, care trebuie să se bazeze pe prevederile legii procesual-penale și pe analiza coroborată a tuturor probelor sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Efectuînd o analiză textuală a părții motivante a deciziei instanței de apel se deduce, că aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor ce ar fi clare și întemeiate legal asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței contestate de apelanți, în raport cu motivele invocate de părți în apeluri și circumstanțele reale ale acestei cauze.

Deci, în speță, este necesar ca în mod judicios, cu o argumentare temeinică și suficientă, să fie rezolvate problemele de drept apărute în cadrul judecării, cu

excluderea incertitudinilor existente, având în vedere că, lipsa unei motivări corespunzătoare dintr-o hotărâre judecătorească afectează grav echitatea acestei proceduri.

În acest context, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel nu s-a expus referitor la criticile invocate în apel, unde se indică, că *acțiunile inculpatului Rusu S. nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. (b¹) Codul penal, lipsind latura obiectivă și subiectivă a componentei de infracțiune; nu se dovedește faptul exploatării sexuale comerciale a părții vătămate Xxxxx în perioada decembrie 2016-ianuarie 2017 care, presupune impunerea persoanei la practicarea prostituției, ceea ce, ipotetic ar trebui să se realizeze prin impunerea de către Rusu Sergiu a Xxxxx la practicarea prostituției - activitate obligatorie și pentru realizarea laturilor obiectivă și subiectivă a traficului de copii care, reieșind din declarațiile părții vătămate, la fel nu se atestă în acțiunile inculpatului Rusu.*

Din textul deciziei, Colegiul penal lărgit constată că aceste argumente reflectate în apel au rămas fără răspuns în partea motivatoare a hotărârii instanței de apel, această instanță neverificând întrunirea laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. (b¹) Cod penal, în acțiunile inculpatului, și anume ce ține de întrunirea scopului infracțiunii de exploatare sexuală a victimei, care are un caracter obligatoriu și se poate concretiza numai în folosirea acesteia în prostituție sau în industria pornografică, nu și în alte forme, cum se afirmă în doctrina dreptului penal (de exemplu: masajul erotic, reprezentări striptease, reprezentări erotice de alt gen implicând profitarea de sexualitatea victimei). Tot în decizie (v. III f.d.135), este indicat că s-a comis trafic de copii în privința părților vătămate Xxxxx și Xxxxx, care nu sunt indicate în rechizitoriu și nici în fapta constatată.

Totodată, în partea motivată a hotărârii, instanța de apel dezbătând argumentele apelantului, a specificat doar la general că *„În cazul dat se atestă și prezența laturii subiective a infracțiunii imputate inculpatului, ce se caracterizează prin intenție directă și anume este evident din întreaga sistemă de probe analizată și apreciată mai sus prin prisma prevederilor art. 101 Codul de procedură penală că, Rusu Sergiu, a avut ca scop recrutarea și atragerea părții vătămate minore, Xxxxx, în activitatea de prestare a serviciilor sexuale, personal, cât și atragerea altor tinere. Dânsul a convins-o să plaseze anunțuri pe situl „999.md” și a închiriat în acest scop un apartament pentru adăpostirea și prestarea serviciilor sexuale de către părțile vătămate și alte tinere.”*, fără a stabili în urma verificării și aprecierii probelor conform prevederilor art. 101 Cod de procedură, dacă partea vătămată Xxxxx în genere a fost folosită în prostituție sau în industria pornografică și dacă fapta a fost săvârșită prin constrângere la prostituție sau determinare la prostituție, nefăcând delimitare dintre infracțiunea prevăzută la art. 206 și art. 220 Cod penal, ținând cont și de tălmăcirea acestor norme prin Hotărârea Plenului CSJ nr. 9 din 22 decembrie 2018 „Cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii”, unde sunt reflectate delimitarea între trafic de ființe umane și proxenitism.

În opinia Colegiului penal lărgit, argumentele enunțate mai sus constituie fondul apelului și asupra cărora instanța de apel era obligată să se pronunțe motivat, deoarece în viziunea avocatului Caldîba V., aceste motive ar putea răsturna soluția adoptată de prima instanță și afecta temeinicia acestei hotărâri.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs reiterează că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil, iar potrivit considerentelor CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznețov și alții c. Rusiei (2007) § 85).

Deci, Colegiul penal lărgit notează că, pentru a demonstra că părțile au fost auzite în prezenta cauză, instanța de apel urma să dea răspunsuri argumentate în hotărârea sa asupra motivelor relevante invocate de apelanți și nu este suficient doar a prelua motivele hotărârii primei instanțe, dar și a efectua propriile completări în sensul aprecierii temeiniciei acestei hotărâri, prin prisma criticilor invocate de părți, care în viziunea lor ar putea afecta într-o măsură oarecare legalitatea soluției adoptate la caz.

Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate sau expunerea superficială-neclară echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, așa cum cer prevederile art. 435 alin. (1) pct. (2) lit. c) Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Așadar, instanța de apel urmează să analizeze argumentele importante invocate de apelanți, motivându-și temeiurile de fapt și de drept, ce conduc la admiterea sau la respingerea fiecăruia din aceste motive invocate de apelanți, or instanța de apel nu a verificat toate aspectele învinuirii, iar probele nu au fost minuțios analizate, astfel încât instanța de judecată să facă concluzii certe asupra chestiunilor importante pentru cauză și anume: dacă inculpatul a avut scopul exploatării sexuale a victimei, care se poate concretiza numai în folosirea acesteia în prostituție sau în industria pornografică, iar în cazul în care se va constata că a avut acest scop în urma verificării și aprecierii probelor conform prevederilor art. 101 Cod de procedură, să facă delimitare dintre infracțiunea prevăzută la art. 206 și art. 220 Cod penal și să stabilească dacă fapta a fost săvârșită prin constrângere la prostituție sau determinare la prostituție. Așadar, instanța de apel, urma să verifice toate momentele, să analizeze vigilent elementele infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. (b¹) Codul penal, adică urma să verifice atent încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, în cazul în care se ajunge la concluzia despre vinovăția acestuia, ceea ce nu s-a realizat în deplină măsură la judecarea cauzei în ordine de apel, în speța dată.

Din considerentele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu dispozițiile legale și nu a dat răspuns alegațiilor de bază invocate de către avocați în numele inculpatului, care în opinia lor au importanță în cauză, prin ce a admis eroarea de drept prevăzută de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit consideră că, decizia instanței de apel în cauza dată urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile comise de către această instanță, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, neavând atribuții de a judeca cauza pe fond și substitui instanța ce a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererile de apel; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate inculpatului, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, respectiv în caz de adoptare a unei concluzii de vinovăție sau nevinovăție a inculpatului, să emită o soluție clară, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către avocatul Caldîba Vitalie în numele inculpatului, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2019, în cauza penală privind-l pe **Rusu Sergiu Xxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 19 iulie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Boico Victor

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorilor Cobzac Elena și Toma Nadejda

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală în cauza penală privindu-l pe Rusu Sergiu Xxxxx.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 iunie 2019, a fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Caldîba Vitalie în numele inculpatului și casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Rusu Sergiu Xxxxx** și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

2. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprimăm dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece considerăm că, recursul ordinar declarat de avocatul Caldîba Vitalie în numele inculpatului, urma a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2019.

3. Având în vedere materialele cauzei, considerăm corectă și conformă soluția instanței de apel în decizia din 15 ianuarie 2019, prin care au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de către avocații Caldîba V. și Lozovscaia T. în numele inculpatului și menținută sentința. Or, analizând argumentele invocate în recursul ordinar declarat de către avocatul Caldîba Vitalie în numele inculpatului, privind ilegalitatea deciziei instanței de apel, **noi judecătorii Cobzac Elena și Toma Nadejda** constatăm că motivele reflectate în recurs și opinia subiectivă a recurentului asupra nevinovăției inculpatului, nu constituie temei de intervenire în procedura precedentă. Mai mult, esența criticilor aduse în recursul ordinar au constituit obiect de discuție în cadrul examinării apurilor asupra căror instanța s-a expus motivându-și soluția detaliat potrivit pct.5 al deciziei adoptate, concluzionându-se asupra faptului că, Rusu S. corect a fost condamnat în baza art. 206 alin. (3) lit. b¹) Cod penal, la 15 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități în domeniul prestării serviciilor hoteliere, de odihnă și agrement, pe un termen de 4 ani.

Sub un alt aspect, se impune precizarea că, la etapa judecării recursului ordinar, instanța nu declanșează un control asupra fondului cauzei, nu dă o nouă apreciere probelor administrate și cercetate.

Reieșind din materialele dosarului, se atestă că, instanța de apel a stabilit cert că la examinarea cauzei în prima instanță, corect a fost apreciat întreg probatoriu în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă privind condamnarea lui **Rusu Sergiu Xxxxx** pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. b¹) Cod penal, fiind prezente în acțiunile lui elementele constitutive ale infracțiunii în cauză. Astfel, decizia instanței de apel cuprinde raspunsuri prin ce s-au manifestat acțiunile de recrutare și

adăpostire, deoarece inculpatul a atras partea vătămată minoră, Xxxxx, în activitatea de prestare a serviciilor sexuale, personal, cât și atragerea altor tinere, convingând-o să plaseze anunțuri pe situl „999.md” și a închiriat în acest scop un apartament pentru adăpostirea și prestarea serviciilor sexuale de către părțile vătămate și alte tinere.

Totodată considerăm, că toate probele prezentate au primit o apreciere corectă, iar concluziile făcute de instanțele de fond, rezultă din probele acumulate la prezenta cauză, careva încălcări procedurale, pe care le invocă recurentul nu se regăsesc în speța dată, iar hotărârea instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și motivată, fiind evaluat just probatoriul administrat și indicate motivele pe care și-a întemeiat hotărârea adoptată, drept urmare toate criticile din recursul declarat de avocatul Caldîba V. în numele inculpatului, sunt vădit neîntemeiate.

Pentru aceste motive am optat pentru respingerea ca inadmisibil a recursului ordinar declarat de către avocatul Caldîba V. în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Rusu Sergiu Xxxxx**

Judecătorii

Cobzac Elena

Toma Nadejda